

Притяжательные местоимения в чешском языке. Přívlastňovací zájmeno

Для того, чтобы сказать «моя сестра», «твой папа», «наши родители», как и в русском языке, в чешском используются **притяжательные местоимения**, отвечающие на вопросы: Чей? Чья? Чьё?

Это следующие местоимения: **můj, tvůj, jeho, její, náš, váš, jejich** и **svůj**.

Склонение единственного числа

	MŮJ (мои)		SVŮJ (свой)		TVŮJ (твой)		JEHO (его)		JEJÍ (ее)	
Кто? Что?	м	můj	м	svůj	м	tvůj	м	jeho	м	její
	ж	moje, má	ж	svá, svoje	ж	tvá, tvoje	ж	jeho	ж	její
	с	moje, mé	с	své, svoje	с	tvé, tvoje	с	jeho	с	její
Кого? Чего?	м	mého	м	svého	м	tvého	м	jeho	м	jejího
	ж	mé, mojí	ж	své, svojí	ж	tvé, tvojí	ж	jeho	ж	její
	с	mého	с	svého	с	tvého	с	jeho	с	jejího
К кому? К чему?	м	mému	м	svému	м	tvému	м	jeho	м	jejímu
	ж	mé, mojí	ж	své, svojí	ж	tvé, tvojí	ж	jeho	ж	její
	с	mému	с	svému	с	tvému	с	jeho	с	jejímu
Кого? Что?	м	mého, můj	м	svého, svůj	м	tvého, tvůj	м	jeho	м	jejího, její
	ж	mou, moji	ж	svou, svoji	ж	tvou, tvoji	ж	jeho	ж	její
	с	mé, moje	с	své, svoje	с	tvé, tvoje	с	jeho	с	její
О ком? О чем?	м	mém	м	svém	м	tvém	м	jeho	м	jejím
	ж	mé	ж	své, svojí	ж	tvé, tvojí	ж	jeho	ж	její
	с	mém	с	svém	с	tvém	с	jeho	с	jejím
С кем? С чем?	м	mým	м	svým	м	tvým	м	jeho	м	jejím
	ж	mou	ж	svou, svojí	ж	tvou, tvojí	ж	jeho	ж	její
	с	mým	с	svým	с	tvým	с	jeho	с	jejím

Koupila jsem náušnice **své / svojí** dceři. – Я купила сережки **своей** дочери.

Nepochybuji о **svém** dítěti. – Я не сомневаюсь в **своем** ребенке.

To je **má (moje), tvoje, jeho, její** dcera. – Это **моя, твоя, его, ее** дочь.

Půjdu do kina bez **mého, tvého, jeho, jejího** syna. – Я пойду в кино без **моего, твоего, его, ее** сына.

		NÁŠ (наш)	VÁŠ (ваш)	JEJICH (их)
Кто?	м	náš	м	váš
	ж	naše	ж	vaše
	с	naše	с	vaše
Что?	м	našeho	м	vašeho
	ж	naší	ж	vaší
	с	našeho	с	vašeho
Ко- му?	м	našemu	м	vašemu
	ж	naší	ж	vaší
	с	našemu	с	vašemu
Че- му?	м	našeho, náš	м	vašeho, vás
	ж	naši	ж	vaši
	с	naše	с	vaše
О ком?	м	našem	м	vašem
	ж	naší	ж	vaší
	с	našem	с	vašem
С кем?	м	naším	м	vaším
	ж	naší	ж	vaší
	с	naším	с	vaším

Našemu, vašemu synovi je zima. – **Нашему, вашему** сыну холодно.

Díváme se na **mé (moje), tvé (tvoje), jeho, její, naše, vaše** okno. – Мы смотрим на **мое, твое, его, ее, наше, ваше** окно.

Dopis se našel na **mém, tvém, jeho, jejím, našem, vašem** stole. – Письмо нашлось на **моем, твоем, его, ее, нашем, вашем** столе.

Jan se seznámil s **mou (mojí), tvou (tvojí), jeho, její, naší, vaší** dcerou. – Ян познакомился с **моей, твоей, его, ее, нашей, вашей** дочерью.

Склонение множественного числа

	MŮJ (мои)			SVŮJ (свои)			TVŮJ (твои)			JEHO (его)			JEJÍ (ее)		
Кто?	M	moji,mí,moje,mé		M	svoji,sví,svoje,své		M	tvoji,tví,tvoje,tví		M	jeho	M	její		
Что?	Ж	moje, mé		Ж	svoje, své		Ж	tvoje, tvé		Ж	jeho	Ж	její		
	С	moje, má		С	svoje, svá		С	tvoje, tvá		С	jeho	С	její		
Кого?	M	mých		M	svých		M	tvých		M	jeho	M	jejích		
Чего?	Ж	mých		Ж	svých		Ж	tvých		Ж	jeho	Ж	jejích		
	С	mých		С	svých		С	tvých		С	jeho	С	jejích		
К кому?	M	mým		M	svým		M	tvým		M	jeho	M	jejím		
К чему?	Ж	mým		Ж	svým		Ж	tvým		Ж	jeho	Ж	jejím		
	С	mým		С	svým		С	tvým		С	jeho	С	jejím		
Кого?	M	moje, mé		M	svoje, své		M	tvoje, tvé		M	jeho	M	její		
Что?	Ж	moje, mé		Ж	svoje, své		Ж	tvoje, tvé		Ж	jeho	Ж	její		
	С	moje, má		С	svoje, svá		С	tvoje, tvá		С	jeho	С	její		
О ком?	M	mých		M	svých		M	tvých		M	jeho	M	jejích		
О чем?	Ж	mých		Ж	svých		Ж	tvých		Ж	jeho	Ж	jejích		
	С	mých		С	svých		С	tvých		С	jeho	С	jejích		
С кем?	M	mými		M	svými		M	tvými		M	jeho	M	jejími		
С чем?	Ж	mými		Ж	svými		Ж	tvými		Ж	jeho	Ж	jejími		
	С	mými		С	svými		С	tvými		С	jeho	С	jejími		

	NÁŠ (наш)			VÁŠ (ваши)			JEJICH (их)		
Кто?	M	naši,		M	vaši,		M	jejich	
Что?	Ж	naše		Ж	vaše		Ж	jejich	
	С	naše		С	vaše		С	jejich	
Кого?	M	našich		M	vašich		M	jejich	
Чего?	Ж	našich		Ж	vašich		Ж	jejich	
	С	našich		С	vašich		С	jejich	
К кому?	M	našim		M	vašim		M	jejich	
К чему?	Ж	našim		Ж	vašim		Ж	jejich	
	С	našim		С	vašim		С	jejich	

		NÁŠ (наш)	VÁŠ (ваши)	JEJICH (их)
Кого?	м	naše	м	vaše
Что?	ж	naše	ж	vaše
	с	naše	с	vaše
О ком?	м	našich	м	vašich
О чем?	ж	našich	ж	vašich
	с	našich	с	vašich
С кем?	м	našimi	м	vašimi
С чем?	ж	našimi	ж	vašimi
	с	našimi	с	vašimi

Věnuj se **mým, tvým, jejich, naším, vaším** hostům. – Уделяй внимание моим, твоим, их, нашим, вашим гостям.

Mluvíme o **mých, tvých, jejich, našich, vašich** rodičích. – Мы говорим о моих, твоих, их, наших, ваших родителях.

Mluvíte s někým o **svých** nápadech? – Вы говорите с кем-нибудь о **своих** идеях?

Будьте осторожны при написании **jejich** и **jejich**:

Radujeme se z **jejich** úspěchů. (успехи нескольких человек; местоимение они – **jejich**) – Мы радуемся **их** успехам.

Radujeme se z **jejíh** úspěchů. (успехи одной женщины; род. падеж мн.ч. – **její**) – Мы радуемся ее успехам.

[Выполните упражнения к уроку](#)